

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Unanja politika v delegacijah.

Minister grof Goluchowski je v torek pojasnjeval v proračunskem odseku avstrijske delegacije unanjo politiko. Njegova letošnja pojasnjevanja so bila zanimiva, kajti iz njih izvemo, da je položaj v orijentu bil jako resen in je bila nevarnost, da pride do občne evropske vojne.

Posamični nemiri v Makedoniji našli so odmev v Bolgariji, in bati se je bilo, da se začne gibanje v vseh balkanskih državah. Po inicijativi Avstro-Ogerske so vevlasti odločno izjavile, da nemirov ne trpe in naredile konec divjemu rovanju. V armensko vprašanje se Avstrija sprva ni mislila nič mešati. Slutila je, da bode potegovanje Rusije, Anglije in Francije za krščansko prebivalstvo v Armeniji imelo slabe posledice. Nameravane reforme se v resnici niso dale izvesti in prišlo je do znanih grozovitostij. Najbolje namere sultanove so se razbile ob nepremagljivem uporu malovredne turške uprave. Ko je bila potrebna največja jedinstvo mej omenjenimi vlastmi, so se pa sprle glede sredstev, ki naj se uporabijo. Nasprotja so bila tako velika, da se je bilo bati, da kaka država sama začne boj in se tako sproži vse orijentsko vprašanje. Videč nevarnost, je avstrijska vlada posredovala in dosegla sporazumljenje. Vlasti sedaj niso več dalje stvari tirale, in druga drugo nadzorovale, da se nobena ne izneveri načelu jedinstva in solidarnemu postopanju. Mi mislimo, da smo si pridobili zasluge za evropski mir, in ob jednem smo se pa tudi potegovali, da se o hrani status quo na Balkanu. Mislimo, da imamo pravico zahtevati, da je Turčija Avstriji hvaležna in napravi znosne razmere v svojih pokrajinah in si tako pridobi zaupanje Evrope in pokaže svojo življensko zmožnost. Drugače je najboljši prijatelj ne obvarujejo propada.

Odnosaji z Nemčijo so boljši, nego so bili ledaj. Minister odločno oporeka trditvam, da bi se bile razmere z Nemčijo kaj slabšale. Avstrija in Nemčija čutita potrebo, vedno ostati v dotiki v vseh mejnarodnih vprašanjih. Trodržavna zveza se je vselej dobro obnesla in minister zatorej neče preiskavati, če bi morda kaka druga zveza za Avstrijo ne bila ugodnejša.

Razmere z Italijo so jako intimne in minister je izrekel odkrito srčne simpatije za italijanske vojake v Afriki.

Odnosaji z Rusijo so tudi vedno boljši. Ruska vlada je odločno izjavila, da boče, da se ohrani status quo, in da se trdno drži sklenenih pogodb in Avstrija nima nobenega povoda, da bi jej ne zaupala. Ko so bili nemiri v Carigradu, je bilo nastalo vprašanje, ko bi ne kazalo, da bi vevlasti pomagale sultanu. To bi bilo le mogoče, ko bi se razveljavile nekatere določbe pariške pogodbe in bi vse vevlasti poslale vojake v Carigrad. Rusija je izrekla proti temu svoje pomisleke. Ona ne more privoliti, da bi se pariška pogodba preminjala. Avstrija se je pridružila ruskemu mnenju. Če Rusija ostane na sedanjem potu, sme se zanašati na podporo Avetrije, ki drugega ne želi, da se uredi razmere v orijentu, ohrani Turčija, okrepe in razvijajo balkanske države ter ohranijo popolno nezavisnost, da se hranijo prijateljski odnosaji z njimi in da nobena vevlast ne dobi na Balkanu tacega upliva, ki bi bil v škodo družim.

Rusija je popustila skrajno stališče proti Bolgariji in priznala volitev kneza, katero smo mi takoj sprva zmatrali za zakonito. Mi mislimo, da se Rusija ne bode utikala v notranje razmere bolgarske kneževine. V tem, da Rusija vedno naglašja, da se boče držati pogodb, vidimo, da boče resno ohraniti mir. Avstrija ne želi raztegniti dalje svoje posesti po Balkanu, ker bi tudi bilo nevarno in škodljivo.

Odnosaji z Romunijo so najboljši. Manj povoljni so odnosaji s Srbijo. Ta dežela je v vednih zmešnjavah in na negotovih potih, in njeni prijatelji jako obžalujejo razvoj stvari poslednja leta v Srbiji. V Belemgradu dežajo druge odgovorne za lastne napake, a ne vedo, kako nevarno je to. Minister svrbi Srbijo pred takim postopanjem, ker bi to moralo jako pomanjšati avstrijske simpatije zanjo.

Bolgarija je nastopila normalna pota. Glede notranjih razmer bi bilo še marsikaj želeli. Minister je pa prepričan, da kneževina opraviči simpatije Avstro-Ogerske do nje in se boče vsemu izogibala, kar bi nasprotovalo trdnemu sklepu Evrope, da noče trpeti na Balkanu nobenih zmešnjav. Potem je minister naglašal dobre odnosaje s Francijo in Anglijo.

Na to se je unela precej živahna debata. Mladocéh Kramář je grajal, da se tako ostro naglašja trodržavna zveza in pravi, da je avstrijska mnogoletna balkanska politika s popolnim neuspehom se končala, ker je bila popolnoma protinaravna. V Bolgariji je Avstrija zgubila ves upliv. Govornik je priporočal, naj bi Avstrija vzajemno postopala z Rusijo v orijentu, kajti le tako je mogoče osvobodjenje orijentskih kristijanov.

Minister je seveda zagovarjal svojo politiko. Grof Wurmbrand, dr. Russ, dr. Barenther in grof Dumba so tudi zagovarjali vladno politiko in potem se je debata zaključila.

Nadaljevanje vipavske železnice.

(Govor posl. dr. A. Ferjančiča v 507. seji poslanske zbornice dne 5. junija 1896)

(Konec.)

Reasumiram: Vlada naj ne odlašja in naj ne čaka z zgradbo tako važne železnice, kakor je ta, ki bi vodila k južni državni meji, zlasti naj ne čaka, da bi bila dežela in da bi bili interesentje v stanu, dati kake na vsak način minimalne prispevke.

Pri tej priliki bodi mi dovoljeno omeniti neke v javnost prišle izjave glede nameravane proge Gorica-Ajdovščina.

Trst in njegovi zastopniki nam te železnice ne privoščijo.

Čudno je, da se v e tržske stranke ne morejo zjediniti za noben železniški projekt na jugu naše monarhije.

Trgovci tržaški zahtevajo železnico čez Ture, ostali Trst zahteva železnico čez Karavanke. Zastopnik tržaške trgovinske zbornice je pri razpravi o železniškem ministerstvu opozarjal na to nescglasje. Povdarjal je tudi, da to ni najmanjši vzrok, vsled katerih se še do današnjega dne ni dosegla druga zveza Trsta z deželami v nje ozadju.

Prihrjam mu popolnoma in obžalujem, da je tako, kajti, sicer bi bila najbrž že zgrajena tista železnica, katero mi priporočamo, proga, katera bi zlasti vezala Trst z avstrijskim severom ter pospeševala le-tega industrijo, proga Loka-Divača, katera je bila že davno in na vse strani prestudirana še

Listek.

Pravica mladosti.

(Spisal Her. Sudermann, posl. Fil. Jelenčič.)
(Dalje.)

II.

„Počakam, da se tvoj strah razkadi, kajti prestrašil si se silno,“ začne po kratkem molku ekselencija, „potem ti dam potrebna pojesnila, katera sem ti menda kot svojemu jedinemu sorodniku in namišljenemu dediču dolžan.“

„Ako mislite, da je treba, ljubi stric“ — — reče Leon z nasmehom prisiljene ironije.

„Pred vsem, prijatelj, odvalim ti jedno skrb, katero ti prav razločno čitam z lica. — Sia mojega rajnega brata ne bo ti pel ob tem koraku niti najmanjše škode.“

„Stric, vi mislite, kakor se mi zdi, da prežim na dedščino!“ zakliče Leon in vstane razkačen.

„Nikakega hinavstva, prijatelj,“ nasmeje se ekselencija in ga potlači na lahno z roko na sedež. „Ljudje, kakoršni smo mi, mislimo, da smo pregledali ves mehanizem človeške beštije, zato se nam ni treba sramovati, ako slišimo jedenkrat, da kolleje v naši duši neubrano ropota. Tvoj čut se protivi misli, da bi te tak star bejak spravil ob ded-

ščino. Kaj bi bilo naravnjejšega na svetu? — In naj si mislimo mi aristokrati še tako plemenito o sebi, vender nam je ob vsaki priliki v čislj naravno, id est surovo. A, kakor sem ti rekel, o tem ne skrbi. — Da pomiluješ moje slaboumno starost, v tem oziru stojim vsekakor brez obrambe pred tvojim sodiščem. Niti na misel mi ne pride, da bi se zagovarjal. Moj jedini zagovornik je čas. Postaraj se tako kakor jaz, — a kakor kaže tvoje presegajoče smehljanje, niti njemu ne verjameš. Nimam pravice, da bi ti očital, kajti vzgojil sem te takega; obžalovati moram svoje napačno ravnanje in potrpeti s teboj.“

„Vedno bolj zspletena zagovetka mi postajate, stric,“ reče Leon, čigar zadrega je čimdalje bolj izginjala ob smehljajočem se humorju starega gospoda. „Še vedno opazujem na vas isto proroško modrost, katero sem vselej občudoval, isto veselje, poigrati se z menoj, a vender to nedvomljivo —“

„Neumnost — le izgovori, mladenič. Neumnost, to je prava beseda. Saj vender vem tvoje misli. — Iste so kakor moje. — Ženske, kuriozna igrača živalske vrste človek, živijo zato, da jih mi možje uživamo, v kolikor mogoče veliki meri, dokler si ne utešimo glada. — Dovoljeno je, kar ugaja. — A kar je dovoljeno, ne ugaja — vsaj nam

vzvišenim duhovom ne. To prepuščamo nižjim svojega rodu in se živimo ob prepovedanem. Naše lovišče se pričinja stoprav onstran ograje, s katero bočejo drugi varovati svoje imetje pred našo plenozeljnostjo. — Zato zametamo mi zakon, vsaj svoj. — In tako dalje — saj je to abc v katekizmu vseh lahkoživcev, ne li?

„Malo predebelo, — pa resnično!“ odgovori Leon, ki se je zopet prav dobro počutil.

„A zdaj opazujmo lahkoživca, kadar stari. Po nogah mu gomazi protin. Preveč so mu oslabele, da bi mogel preskočiti omenjeno ograjo, njegove oči, trudne vsled tisoč prečutih nočij in na pol oslepele vsled blišča lepega solnčeca, v katero so preveč zrle, ne morejo več meriti, in ako ne zadene, zasmejujejo ga vsi. Tedaj je zadnji čas, da si napravi lasten vrt, ga pametno obzida in zastraži; kajti sedaj se je povzpел sam v vrsto possidentium, katere imenuje bebest srečnimi. Iz tatinskega lovca se izpremeni v najemnika, da mu drugi postreljajo divjačino. S takim pričakovanjem se ženim jaz, prijatelj!“

Leon se nekako v zadregi zakrohota, stari gospod ga prime za roko in nadaljuje: „Popolen sanjač in bebec še nisem, kakor vidiš. Ali tedaj sem moral voliti izmed dveh zel manjše. Spominjaš

predno se je o drugih železniških projektih sploh govorilo. Kakor rečeno obžalujem obstoječe nesoglasje.

Glede železnice čez Ture, glede železnice Loka-Divača in glede železnice čez Karavanke ni v Trstu soglasja; tej mali progi, katera je predlagana po zakonu o lokalnih železnicah, pa nasprotujejo vsi skupno.

Priznati moram, da me je to pri razpravi o tej stvari osupnilo. Ne morem si kaj, da bi v tem oziru ne izrekel nekaj besed.

Povod k temu mi je dal dne 17. marca t. l. zastopnik tržaške trgovinske zbornice. Govoril je o tem, zakaj zahtevajo trgovci železnico čez Ture, dočim jej jedna stranka, takozvana progress-stranka, nasprotuje. Nič se ne čudim, da progress-stranka nasprotuje tej progi. Gospod govornik je takrat rekel, da so progressu stališče glede železniškega vprašanja določili njegovi idealni smotri. Dovolim si pripomniti, da takih smotrov bi ne mogel imenovati idealne, nego sodim, da bi bilo za nje vse drugačno imenovanje umestno.

Kaj je mislil s tem reči, je dosti jasno razvidno iz njegovih izjav; ako so progressovci zoper projekt, kateri mi priporočamo, namreč zoper železnico Loka-Divača, je morda pravi vzrok temu ta, da bi železnica Loka-Divača tekla precej daleč od državne meje.

Iz tega je posneti, zakaj ta stranka toliko bolj nasprotuje železnici, katera bi tekla direktno na državno mejo. Da ta stranka nasprotuje progi Postojina Gorica, je posneti iz tržaškega listi „Piccolo della Sera“. Kako pa jej moreta nasprotovati posl. Burgstaller in njegova stranka, mi je neumljivo.

Ta gospod poslanec je pri razpravi o tej predlogi v železniškem odseku rekel, da bi progga Postojina-Ajdovščina-Gorica oškodila interese tržaškega prometa.

To je neresnično in so dotična izvajanja nesnovana. Zaradi te proge bi ne prišel ni eden meterski stot blaga manj v Trst in bi ne izostal ni eden potovalec. To, kar je namenjeno v Trst, bi prišlo slej ko prej v Trst; kar pa ni tja namenjeno, gre tudi že sedaj čez Nabrežino mimo Trsta. Razložek bo torej le ta, če pride kaj manj blaga v Nabrežino, ker bi se nekaj od Postojine čez Ajdovščino poslalo.

Trst bi ne imel niti najmanjše škode; kvečjemu bi je nekaj imela južna železnica. Pospeševati blagostanje južne železnice, v to nismo poklicani mi niti gospodje iz Trsta.

Vračajoč se po tem malem ekskurzu k stvari, prosim vlado, naj — upošteva je nujne lokalne potrebe, katere sem omenil in od nje same povdarjane državne interese — nikar ne čaka, nego se čim prej loti zgradbe železnice Gorica-Postojina.

Da bi se o tej stvari obravnavalo, dovoljujem si predlagati resolucijo in prosim za nje podporo.

Resolucija se glasi (ita): „C. kr. vlada se pozivlje, naj začne čim prej in na državne troške graditi lokalne železnice Gorica-Ajdovščina, katero je graditi kot glavno železnico, nadaljevanje od slednje imenovanega kraja do Postojine.“

Opomnja uredništva: Zbornica je resolucijo vzprejela

se hčerke mojega prijatelja, katero sem rešil iz ne vrednih razmer in jo dal vzgojiti v svoji bližini.“

„Prav tako — mala, plavalasa deklica, katera je nama včasih sedela ob nogah —“

„Torej iz te male deklice se je razvila mej tem divna ženska, kateri bom jaz sedel skoro ob nogah — id est, ako mi dovolijo polomljene kosti take vaje v telovadbi. — Ko sem se naselil tukaj, vzel sem jo popolnoma k sebi; teta Regina, spominjaš se stare košare, katero so nam zapustili dedje mej drugim pohišjem, bila je nje duenna; ona je sicer na pol gluha in na pol slepa, a zadoščevala je takozvanim zahtevam. — Malo sem vzgajal jaz sam, in sicer po načelih, katera bi moralist odločno zavrnil, ker so bila presebična. Odlikovala so se po stavku: „Vsi mladi moške so razbojniki in sleparji. Ogibati se jih moramo kakor kuge. Le starosti se spodobi ljubezen. In mej temi starci izključno zopet moji ekselenciji. Leonija vidi v meni jednega onih velikodušnih očetov, ki nastopajo sicer le v operah, kjer nosijo dolge obleke in obdelujejo partijo drugega basa. — V meni se družijo za nje srce vsa dobrota in velikodušnost svetá, — ljubila me bo sanjarsko do moje smrti in stoprav po preteku leta žalosti izpozna, da je bila nje ljubezen le hvaležnost.“ (Dalje prih.)

V Ljubljani, 11. junija.

Važen cesarjev govor. V ponedeljek so v Budimpešti proslavljali obletnico kraljevega kronanja. Cesar je pri tej priliki imel jako pomenljiv nagovor. Opominjal je Madjare, naj bodo pravični in tolerantni proti nemadjar-skim narodnostim. Nemadjarom je pa priporočal, naj bodo verni podaniki ogerske države. Potem je cesar naglašal važnost skupnosti z drugo državno polovico in tako dal razumeti, da naj Madjari ne delajo s pretiranimi zahtevami prevelikih ovir obnovenju pogodbe. — Želeti je pač, da bi Madjari poslušali ta vladarjev opomin. Če bodo Madjari pravični Slovanom in Rumunom, tudi ti ne bodo nasprotovali ogerski državni ideji. Dokler bodo pa Madjari madjarstvo identifikovali z ogersko državo, se Nemadjari za to državo ogreti ne morejo. Če Nemadjari žele odpravo dualizma, so tega krivi Madjari sami.

Sprava mej stranko prava se ni napravila. V nedeljo je bil v Zagrebu shod stranke prava, a so na shod prišli samo Folnegovičevi, oziroma barona Rukavine pristaši. Franka s svojimi pristaši ni bilo, ker so se predpogajanja bila razbila. Ta shod se je izrekel, da je legalen zbor stranke prava in da je odbor barona Rukavine frakcije legalen odbor stranke prava. Po tem sklepu bi bili Frank in njegovi privrženci izključeni iz stranke. Omeniti je pa, da so na nedeljski shod bili vabljeni tudi pristaši Frankove frakcije, dra. Franka samega pa niso bili povabili. Frankovi somišljeniki pa na shod niso šli, ko so videli, da njih vodja ni vabljen. Sprava se torej ni dosegla in bati se je, da bodeta obe frakciji pri bodočih volitvah postavili svoje kandidate, kar bode pač le vladni stranki v korist.

Poznanjski Poljaki. Nemški listi se grozno jeze na prošta Jaroczina. Ta mož se je potegnil za to, da bi se poljskim otrokom vsaj v šoli dovolilo poljski moliti. Ko je nekoč prišel v svoji župniji v šolo, je zahteval, naj otroci poljski molijo. Učitelj se je temu ustavil, češ, da je on ukazal, da se sme nemški moliti. S takim ukazom pa podkopuje njegovo veljavo pri otrocih. Prošt pa le ni hotel odjenjati od svoje zahteve, misleč, da ima v tej stvari, ki se tiče vere, le on govoriti, ne pa učitelj. Učitelj je pa prošta ovadil višjim oblastvom in konec tega je bil, da so temu vrlemu možu odvzeli pravico poučevati veronauk in ga prestavili v čisto nemško župnijo, kjer ne bode mogel nič več storiti za poljstvo. V Poznanju je višja duhovska oblast tudi močno ponemčena in se ne upa ustavljati državnim oblastvom, zato je pa bil prošt kaznovan, ker je branil interese materinščine in interese katoliške vere.

Turčija. V tem, ko si evropski diplomatje belijo glave, kako bi obranili Turčijo, da bi se ne bilo potreba prepirati za njeno dedščino, se pa v Turčiji dogajajo stvari, ki kažejo, da Turki niso zmožni vzdržavati reda. Te dni so Kurdi napali delavce, ki delajo železnico iz Smirne v Kassabo. Pobili so več delavcev in tudi nekaj stavbenih inženirjev. Seveda turška vlada bode že izrekla svoje obžalovanje, če je ubit podložnik kake evropske države, a s tem pa še ni nič zagotovljenega, da se ne bi ponavljali taki dogodki. Krivcev najbrž niti dobili ne bodo, da bi jih kaznovali. V turških pokrajinah bi bilo potreba resnih reform, a taci pa Turčija izvesti ne more, ker bi zadela na upor mohamedancev. Mi mislimo, da se naposled tudi diplomatje prepričajo, da za Turčijo ni več rešitve in z njo pometo.

Ustaja na Kreti. Rad se na Kreti ne bode dal tako hitro napraviti. Panta se sedaj vse, kristijani in mohamedanci. Vsak večer je videti od vseh strani otoka svetel žar od vasij, ki gore. Požigajo se vse vprek. Mohamedanci oropali so mesto Herakleon. Cvetnoče selo Galaco je popolnoma uničeno. Uropane stvari v Kaneji očitno prodajajo.

Dopisi.

Iz Loškega potoka, 3. junija. [Dalje.] Družba sv. Mohora nas zaklada vsako leto z lepim številom prekristnih knjig. Nahajajo se mej njimi take o umni živinoreji, o čebelarstvu, o sadjereji, o škodljivih živalih, o škodljivih rastlinah itd. Ali kaj pomagajo take in jednake koristne knjige, če leže, kakor se to žalibog dostikrat pripeti, neprerezane, kakor so bile doposlane, v omari? V bralnem društvu bi bilo to drugače! Veliko truda ima ravno kmetovalski stan. Posebno v poletji je treba delati od ranega jutra do poznega večera. Potem pa je treba zbirati novih močij za trud dru-

zega dne. Ne preostaja torej dosti časa za branje. Ali ob nedeljah in praznikih vsaj bi nekoliko ur lahko žrtvovali čitanju.

Namesto popivanja v gostilni bral bi vsak za se, kar se mu najbolj koristno zdi. Ali še bolje, povedal naj bi jeden ali drugi ismej Vas, kateri ima največ prilike brati, in to, kar bere, tudi dobro razume in si lahko zapomni vse to, kar je mej tednom bral, in začel bi se o tem razgovor.

Ne odvrčam od obiska gostilne. — Treba je tudi životu dajati moč, in kdor si cel teden morebiti pri težavnem delu ne more privoščiti kaplice vina, temu ga radi privoščimo kozarček v nedeljo. Ali pijančevanje je nepotrebno, in to naj bi se na vse mogoče načine, toraj tudi s tem omejevalo. Za okrepčanje ostalo bi še vedno dovolj časa, in tudi bi bilo lahko društvo v gostilni, kakor je to v marsikaterem kraju v navadi.

Težavno je ravno v Vaši dolini, ker so tako raztresene vasi, najti primerno sobo, katere lega bi vsem ugajala. Ali nemogoče to ni, in je ta soba lahko v gostilni ali pa tudi v zasebni hiši, tisti pa, katerim le ni mogoče vedno zahajati v izbrano bralno sobo, dobili bi lahko knjige na dom in tudi časnike, kadar so ti jedenkrat od drugih prebrani.

Ni mi treba naglašati, da je ustanovitev takega bralnega društva dokaj jednostavna. Pravila se dobe že tiskana, osnovni zbor voli toraj le odbor, prosil se za odobritev pravil, katero se hitro doseže, ter začne se z uplajevanjem majhnih doneskov, za katere se naroča časopise in knjige. Ustanovite si toraj tako bralno društvo! Tako bodele storili nekaj za izobrazbo in s tem skrbeli za potreben napredek in za to, da bi se Vam dobro godilo. Potem se bodo povrnilo nekoliko tisti dobri stari časi, od katerih vedo pripovedovati še naši stari očetje, v katerih je bilo dobro na svetu živeti. Vrnili se bode mej Vas tisti stari družinski mir, kateri je bil od nekdanj mej Slovenci doma, katerega pa vedno bolj preganjajo revščina in z njo združena neizobraženost in nezaupnost. Ljubiti se bodele začeli mej seboj, ker bodele spoznali, da je le v jed nosti moč. Pregovor pravi: Sloga jači, nesloga tlači. Oče imel je tri sinove. Obžalovaje je videl, kako so ti nesložni. Bal se je za njih bodočnost in bridko ga je tlačila skrb za njo. Ko pa le njegovo prigovarjanje ni imelo zaželenega uspeha, in je videl blizati se zadnje svoje dni, pokliče svoje sinove predse, ter zveže pred njimi nekoliko šibic z vrstico. Najstarejšemu sinu izroči ta šopek, ter mu veli naj ga zlomi. Toda, ker si je ta prizadeval, ni bil vstani šopka zlomiti. Oče mu ga vzame in veli drugemu sinu poskušati svojo moč. Toda tudi ta ni imel zadosti moči. Oče torej povabi še tretjega sina naj bi on zlomil šopek. Ali tudi temu se to ni posrečilo. Sedaj pa oče razveže šopek in razlomi brez truda šibico za šibico. Sinovi se spogledajo, ter pravijo očetu, to je pač lahko, ali tega nismo vedeli, da nam je dovoljeno vrstico s katero so šibice zvezane odstraniti! Dobro pravi oče, ali obrnite to nase, ne pustite, da bi Vaš sovražnik vez, ki vas združuje, odstranil, zlomil bi vas potem, kakor ste mene sedaj videli lomiti šibice. Ohranite si vez prave mejsebojne krščanske ljubezni, ostanite z njo zvezani in potem vas ne premaga tudi sovražnik, ki je veliko silnejši od vsacega samega izmej vas. In ko jih je oče videl podati si jeden drugemu roko in ko je videl iz njih oči plamteti ogenj prave bratovske ljubezni, katerega je začel v njih srcu, potem je vzdihnil v svojem srcu: Sedaj se bodem mirno ločil od vas. (Konec prih.)

Matija Medved †.

V Zagorju ob Savi je včeraj umrl prezasluzni narodnjak, tudi zunaj svojega okraja splošno znani in čislani gospod Matija Medved.

Pokojnik se je rodil l. 1835. v Librgi pri Šmartnem. Pred kakimi 25 leti se je naselil v Zagorju, kjer si je s svojo marljivostjo in požrtvovalnostjo za občni blagor pridobil velik ugled in naposled postal župan. Županoval je dolgo let, a bil je tudi zadnji čas vzlic svoji bolehnosti delaven član občinskega zastopa in vrl predsednik krajnega šolskega sveta.

Posebnih zaslug si je pokojnik pridobil za narodno organizacijo. Ustanovil je bralno društvo, posojilnico in podružnico družbe sv. Cirila in Metoda, katerim društvom je predsedoval do svoje smrti, in ustanovil je tudi „Zagorskega Sokola“, kateremu je bil starosta in za katerega se je proti njega številnim nasprotnikom boril z mladeniško navdušenostjo.

Da je Zagorje ob Savi danes vzgledno narodna občina, je zasluga pokojnikova.

Pokojni Medved je bolehal že dlje časa, a vzlic temu ni nihče mislil, da umrje tako hitro. Še včeraj popoldne se je posvetoval s svojimi somišljeniki glede občinskih volitev, o polnoči pa nagloma umrl.

Bodi vrlemu možu ohranjen časten spomin!

Spreten trgovski pomočnik

Slovenec, krepke postave in dobro izurjen v manu-
fakturi ter specerijski stroki, vzprejme se takoj
v večjo trgovino mešanega blaga na deželi.
Ponudbe pod šifro S. K. poste restante Ilirska
Bistrica. (2486-4)

Najcenejša amortizacijska posojila

na graščine, hiše in tovarne za krajšo in
daljšo dobo — do 2/3 efektivne cenilne vrednosti —
ponuja točno in kulantno (2495-2)

„Ogerski Lloyd“
Budimpešta, Kraljeva ulica 70.

Nagrobne vence

v največji izberi in
po najnižjih cenah
trakove k vencem
z ali brez napisov
v vseh barvah

(2054-14) IV.

priporoča

Karol Recknagel.

Drvarji, oziroma dninarji

10 do 15 mož dobé takoj do zime trajajoč
dober zaslužek pri (2522-2)

Filipa vit. Haas-a gozdnem oskrbništvu
v Kallwang-u na Gorenjem Štajerskem.

odpravi v 7 dneh popolnoma (2341-13)

dr. Christoff-a izborni, neškodljivi

Ambra-crème

jedino gotovo učinkujoče sredstvo proti pegam in
za olepšanje polti. Pristno v zeleno zapečatenih izvir-
nih steklenicah po 80 novč. ima na prodaj
Jos. Mayr-ja lekarna v Ljubljani.

Svileno blago

Hohensteinska svilotkalnica „Lotze“
Hohenstein na S.

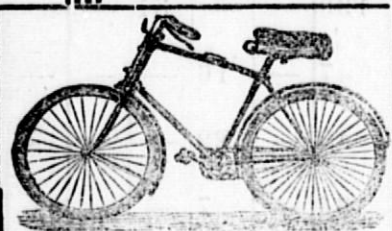
Mehanična tovarna svilnega blaga.
Pošilja se
poštne in carine prosto na dom.

naravnost iz tovarne od 30 novč. meter naprej.
Najboljši vir za zasebnike po tovarniških cenah.
Črno, belo in barvano svilno blago, gladko, pisano,
progano, karirano itd. (2223-3)

Specijaliteta: Obleke za neveste.

Zahteva naj se vzorce iz Hohensteinske svilotkal-
nice „Lotze“, predno se kupi drugod.

Važno za kolesarje!

Usojam si naznaniti, da sem svojo mehanično delav-
nico sedaj uredil tudi za razno-
vrstno popraviljanje koles (bi-
ciklov). Istotako imam vedno v zalogi

kolesa (bicikle)

najnovije ter najboljše vrste
po najnižjih cenah

ter poskrbujem na posebno željo zajedno tudi
razpečevanje že rabljenih, a še dobro ohranjenih koles.

Velespoštovaje (2332-12)

Fran Kaiser, puškar v Ljubljani,
Selenburgove ulice št. 6.

Damske bluže

najnovije fačone

v največji izberi priporoča

Anton Schuster

Ljubljana, Zvezda.

(2525-1)

Le malo časa v Lattermann-ovem drevoredu v Ljubljani.

Otvoritev: v soboto dné 13. junija ob 4. uri popoldne.

Naslednje dni od 9. ure zjutraj do 10. ure zvečer odprto.

Hartkopf-a veliki

muzej za umetnost in naravosnanske preparate.

V 40 metrov dolgi, z 200 plameni razsvetljeni in proti vsakemu
vremenu zavarovani razstavljeni lopi, obsegajo: Anatomijo, živalstvo,
meh. plastične skupine, zgodovinske skupine in osebe, meh. avtomate,
meh. krajevne podobe (diorama) s parno silo, pristno orientalski sme-
jalni kabinet itd. itd., pončnega, zanimivega in zabavnega v najobilnejši
meri ponujajo.

Novo: Sežiganje vdove v Indiji. **Novo:** Najbolj velikanska
kromoplastična senzacijska skupina novega časa. Vojskovodje afriške
vojne: Menelik II., kralj Abesinije, inteligentni bakrobar eni vladar Afrike
v narodni poši in general Oreste Baratieri, premaganec pri Aduvi. Bo-
jišče v Afriki.

Vse podrobnije na programih!

Vstopnina: Odrasli 15 kr., vojaki in otroci 10 kr. V anato-
mični oddelku vstop samo za odrasle, 20 kr., vstevši katalog.

K obilnemu obisku vabita najljubše

(2524-1)

Ludovik Krauss
tajnik.

W. Hartkopf
modelér in mehanik.

Razglas.

Mestna hranilnica v Radovljici

prične poslovati

dné 15. junija 1896. l.

na podlagi od vis. c. kr. dež. vlade za Kranjsko v imenu
vis. c. kr. ministerstva notranjih stvari potrjenih pravil
v hiši gosp. Sittig-a, uradno potrjenega geometra,
nasproti c. kr. uradov na glavnem trgu

ter bode imela

uradni dan vsak delavnik od 9. do 11., ob nedeljah
in praznikih pa od 9. do 10. ure dopoldne.

Ta čas vzprejemale se bodo ulege, za katere jamči mestna
občina Radovljška in katere se bodo obrestovale do zneska
10.000 gl. po 4%, nad 10.000 pa po 3-6%. Nevzdignjene
obresti pripisovale se bodo poluletno kapitalu.

Uloge se bodo uporabljale v prvi vrsti za posojila na nepre-
mična posestva pred vsem v Radovljskem okraju in v gorenjskih
okrajih sploh, potem pa tudi v drugih okrajih na Kranjskem in
tudi na vse druge v §. 25. pravil našete načine.

**Prošnje za posojila se vzprejemajo vsak uradni
dan in rešujejo prav v kratkem.**

Posojila se bodo obrestovala po pet od sto za celo leto
in vračala se stalnimi anuitetami po navadi po tri od sto na
pol leta, tako da izplača dolžnik posojilo v 36 letih. S primerno
večjo anuiteto uniči dolžnik posojilo v krajši dobi.

Ravnateljstvo obstoji sedaj iz sledečih gospodov:

Al. Roblek, mestni župan, lekarnar in posestnik, kot
predsednik. **Alfr. Rudesch**, c. kr. notar, kot namestnik
in pisarnični predstojnik. **Andrej Gerčar**, nadučitelj;
Oton Homann, trgovec in posestnik in **Matej Kosmač**,
posestnik in gostilničar, kot člani.

Pravila in pojasnila se dobivajo brezplačno.

Ravnateljstvo mestne hranilnice v Radovljici

(2529-1)

dné 9. junija 1896.

Predsednik:

Al. Roblek l. r.

Pisarnični predstojnik:

Alfr. Rudesch l. r.

Natečaj.

Restavracija

v letoviškem poslopju na Bledu

(kavarna z mrzlo kuhinjo; vino, pivo
in mrzla kuhinja)

oddaja se

za čas od 15. julija t. l. do 1. oktobra t. l.

ponudbenim potom v najem.

Najnižja ponudba znaša 200 gl.

Najemnik ima sam skrbeti za potrebni
servise, namizno in kuhinjsko opremo.

Jedila in pijače smejo se oddajati samo
po društvenem odboru določenem ceniku;
za drugi društveni inventar položiti je kav-
cije 200 gl.

Pismene ponudbe naj se vložé pri društve-
nem načelniku **dr. Alfonzu Mosché-tu**,
odvetniku v Ljubljani, do 20. junija t. l.

Društvo

za stavbo letoviškega poslopja na Bledu

dné 10. junija 1896.

(2526-1)

ZAKUPNI

zaradi zagotavljenja predmetov ovsa, sena,

Zakupna obravnava bode					Za nastopne približne preskrbovalne potrebščine posadkinih čet, zavodov in deželno-brambovskih oddelkov																
d n e	v postaji in v preskrbovalnem magacinu	za zakupno postajo	s konkurenčnimi kraji	Za čas		n a d a n				na 4 mesece	n a m e s e c										
				od	od	ovsa	sena			slame za			p o l e t i				p o z i m				
							4200	3400	4500	5600	škopo	stelje	postelje	metrskih centov	dr v à		premoga	koaka	dr v à		premoga
															282	423			282	423	
				g r a m o v																	
				p o r c i j																	
16. julija 1896	Gradec	Gradec Schattleiten Ljubno Marsin Judenburg Bruck ob Muri	— — — — —	1. septembra 1896		—	659	216	72	72	947	525	—	78	495	—	—	279	285	—	
13. julija 1896	Maribor	Maribor Ptuj Celje Radgona Slov. Bistrica	— — — — —	1. junija 1897	31. avgusta 1896	—	—	—	—	—	—	—	1/2	—	—	—	3	—	—		
2. julija 1896	Ljubljana	Ljubljana Toplice	— —			7	7	—	—	—	—	7	—	3/4	—	14	—	3	—	67	
20. julija 1896	Celovec	Celovec Št. Vid ob G. Beljak Trbiž Malborget Predil (zapor soteske) Jezernica (zapor doline pri Raiblu) Bovec (z zaporom Bovske doline) Wolfsberg	Št. Peter — Jezernica — — — — —	3	3	—	—	—	—	3	6	—	1 1/2	—	—	—	14	—	—		
7. julija 1896	Trst	Trst Koper	— —	9	9	—	—	—	—	9	41	—	1 1/2	—	38	—	6 1/2	—	165		
6. julija 1896	Gorica	Gorica Gradiška	— —	8	8	—	—	—	—	8	41	—	8	—	—	—	40	—	—		
9. julija 1896	Pulj	Pulj	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
Za Pulj veljajo ob strani prijavljeni sp																					

RAZGLAS

drv, premoga in koaksa za leto 1896/97.

ližna tekoča letna potreščina znaša

sena	slame za			mehkih	trdih	premoga	koaksa
	škopo	steljo	posteljo				
meterskih centov				drv			
				kubičnih metrov		meterskih centov	

Specijalni pogoji:

1. Za postajo **Gradec** morejo se alternativno staviti tudi ponudbe za eventualno zalaganje letne potreščine sena in slame. Pri zalagalnih ponudbah imajo se ustaviti cene, uštevši užitnine in druge davščine za meterski cent do skladišča za seno in slamo v Gradcu. V tem slučaju potrebovalo se bode z ozirom na režijsko zalogo 11.956 q sena, 280 q slame za škope, 5787 q slame za steljo in 2165 q slame za posteljo.

Za oddajo so določeni nastopni oddajni roki: Za seno po 1600 q v mesecih od avgusta do konca novembra 1896., koncem meseca decembra 1896 in januarja 1897 po 1250 q in koncem meseca februarja do maja 1897 po 764 q; za slamo za steljo 700 q v mesecu avgustu 1896, v mesecih september 1896 do aprila 1897 po 600 q in v maju 1897 l. 287 q; za slamo za postelje v mesecih avgust do oktobra 1896 po 250 q, v mesecih november 1896 do februarja 1897 po 350 q in v mesecu marcu 1897 po 280 q; za slamo za škope po 80 q v mesecih avgust, november 1896, januar 1897 in 40 q v mesecu marcu 1897. Pošiljatelj za avgust 1896 morajo se vsekakor do 15. tistega meseca odpraviti. V ostalem pa veljajo za take ponudbe določbe, ki se nahajajo v na ogled razloženem zvezku pogojev za pogodbeni kup.

2. V Gradcu se izgovarja oddaja Wieserskega svetlega premoga za c. in kr. garnizijsko bolnico štev. 7, in sicer mesečno poleti po 16 q in mesečno po zimi po 292 q, potem za c. in kr. pehotno kadetno šolo v Liebenau-u in sicer mesečno poleti po 24 q in mesečno po zimi 180 q.

Zakupniku se more erarično shranišče sena in slame v Gradcu za čas pogodbe proti letni najemnini 360 gld. in zavarovanju teh objektov prepustiti v najem, potem soporaba erarične centesimalne mostne tehcnice proti plačilu odškodnine za obrabo, katere visokost je pridržana sklepanju pogodbe. Najemnino z navedbo najemščine treba pa je določiti izrecno v ponudbi.

1. Za postajo **Maribor** se vzprejemajo tudi alternativne ponudbe za eventualno zalaganje letne potreščine predmetov seno in slama, pri čemer so določeni sledeči oddajni roki: Za seno v avgustu in v septembru 1896 mesečno po 800 q, od 1. oktobra 1896 do konca aprila 1897 mesečno po 500 q in v maju 1897 ostanek 300 q; za slamo za steljo od 1. avgusta 1896 do konca februarja 1897 po 350 q mesečno, marca 1897 ostanek 250 q; za slamo za postelje konca avgusta 1896 300 q. Koncem decembra 1896 l. 200 q in koncem aprila 1897 ostanek 192 q. Za take ponudbe veljajo določbe, ki se nahajajo v zvezku pogojev za pogodbeni kup, razporeženem na ogled.

2. Za Maribor se zahteva Wieserjev svetli premog za c. in kr. vojaško bolnico, in sicer od prilike na mesec 1 q poleti in po zimi 20 q, potem za c. in kr. pehotno kadetno šolo od prilike mesečno po leti 30 q in po zimi 198 q.

Tudi se vzprejemajo alternativne ponudbe na dajatev potreščine premoga v Mariboru. Pri ponudbah za dajatev je cena za q postaviti od pehotne kadetne šole v Mariboru oziroma od c. in kr. četne bolnice in se ima oddajanje Wieserjevega svetlega premoga zgoditi mesečno kakor potreba nanese.

Za ponudbene dajatev veljajo določila v zvezku pogojev za pogodbeni nakup.

3. Zakupovalcu se more mej zakupno dobo, toda le proti plačilu najemnini in zavarovanju dotičnih predmetov prepustiti v porabo shranišča za seno in slamo v Mariboru proti letni najemnini 364 gld., ono v Ptaju 30 gld., v Celju 40 gld., potem erarični drvnik v Ptaju 50 gld. in v Celju 50 gld., ako se ne rabi za premog, sicer 15 gld. in za premogovo skladišče v Celju 16 gld. To se mora z navedbo najemščine izrecno pogoditi v ponudbi.

1. V postajah **Celovec** in **Beljak** zahteva se samo dajanje Fohsdoifskega premoga.

2. Zakupniku za drva za postajo **Beljak** more se proti letni najemnini 6 gld. za pogodbeno dobo erarični drvnik v magacinskem poslopu prepustiti v porabo. To, da se dá v najem, se mora pogoditi v ponudbi.

3. V postaji **Trbiž** se oddaja krmskih predmetov eventualno se lahko zgodi potom akorda.

Za konje infanterijske ekvitalcije v **Trstu** ima zakupovalec oddajati krmo v zimskih mesecih.

1. Za postaji **Gorica** in **Gradiška** morejo se staviti tudi alternativne ponudbe za eventualno zalaganje letnih potreščin trdih drv v enakih mesečnih rokih v mesecih od avgusta 1896 do aprila 1897, o cenah se nahajajo natančnejši pogoji v zvezku pogojev za pogodbeni kup.

2. Zakupniku v **Gorici** more se prepustiti v porabo erarično shranišče za seno in slamo blizu Fran Josipove vojašnice za pogodbeno dobo proti letni najemnini 300 gld. proti plačilu hišno najemniškega davka in zavarovanju tega predmeta. To je treba izrecno pogoditi v ponudbi.

1. Za postajo **Ptuj** vzprejemajo se le ponudbe za zalaganje 860 q sena, 400 q slame za steljo, 1470 q slame za postelje in 3300 m³ trdih drv po 423 kg in 5400 q premoga, pri čem se zalagalni obroki naslednje določujejo:

V mesecu		sena	slame za steljo	slame za postelje	trdih drv	premoga
		centov			kubičnih metrov	centov
avgust	1896	180	100	600	—	200
september	"	170	100	—	500	200
oktober	"	170	100	—	500	200
november	"	170	100	—	—	700
december	"	170	—	570	500	700
januar	1897	—	—	—	500	700
februar	"	—	—	—	500	700
marcij	"	—	—	—	500	700
april	"	—	—	300	300	700
maj	"	—	—	—	—	200
junij	"	—	—	—	—	200
julij	"	—	—	—	—	200

2. Natančnejši pogoji za ta zalaganja nahajajo se v zvezku pogojev za pogodbeni kup razporeženem na ogled.

pogoji.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 11. junija.

— (Kanonik Klun †) Včeraj popoldne se je s poštnim vlakom pripeljalo truplo pokojnega kanonika Karla Kluna iz Budimpešte v Ljubljano in se s kolodvora koj prepeljalo v cerkev k sv. Krištofu. Na kolodvoru se je zbralo jako mnogo duhovnikov in drugih Klunovih prijateljev. Na krsto so položili mej drugimi vence: dež. odbor kranjski, avstrijska delegacija in predsednik poslanske zbornice baron Chlumecky.

— (Kmetijska družba kranjska) imela je danes v mestni dvorani ljubljanski občni zbor, katerega se je iz vseh delov dežele udeležilo izredno mnogo članov. Podpredsednikom družbe bil je zopet izvoljen grajščak g. I. F. Seunig, v glavni odbor pa gospodje: višji gozdarski svetnik Goll, posestnik in deželni poslanec Lenarčič, deželni glavar in grajščak Detela, deželni nadinžener Witschl, grajščak in poslanec grof Barbo, živinozdravnik Folakowski in odvetnik dr. pl. Wurzbach. Zlasti obširna bila je debata o prešičji kugi, ki razsaja sedaj po naši deželi, in sredstvih, kako jo zatreti. Oširnejše poročilo priobčimo jutri.

— (Novi stavbeni red) je z včerajšnjim dnem stopil v veljavo. Čitateljem našim so njega poglobitve določbe znane iz našega poročila o dotičnih obravnavah dež. zbora.

— (Klub slov. biciklistov „Ljubljana“) prosi nas, da priobčimo nastopno notico: Tukajšnji uradni list prinaša že dlje časa pod zaglavjem „Vom Radfahrersport“ mej dnevnimi vestmi poročila o biciklističnem športu. V števil. 130. z dne 9. t. m. omenja tudi dirke, katero je priredil naš klub dne 31. maja t. l. po inicijativi svojega člana g. Frana Čudna, trgovca z bicikli, na progi „Ljubljana-Vrhnika“ in katera je bila, kakor je „Slov. Narod“ poročal koj prvotno za naš klub popolnoma internega pomena ter ni imela značaja onih pravih, pravcati dirk. Navzlic temu se spodtika poročevalci, g. C—I. nad to dirko ter piše nekako tako le: „Predzadnjo nedeljo priredila se je pri Ljubljani dirka, pri kateri so se pripetile posebnosti. Dirka je imela naslov „Ljubljana-Vrhnika“. Odkar obstoji biciklistični šport na Kranjskem, smeta veljavne dirke razpisavati in voditi samo oba tukajšnja kluba ali pa obe zvezi; tačas pa je bil neki privatnik, ki je uprizoril dirko, ne da bi bil se obrnil pri tem na jedno obstoječih društev. Vse dosežanje dirke obah klubov izvršile so se povsem dovoljno v strogem športnem redu in so dosegle tudi lepe, častne uspehe; s takimi privatnimi prireditbami od strani športnih prijateljev pa naj se nas pusti v miru, ker trpi drugače vsled tega ugled športa.“ V pojasnilo, oziroma obrambo, štejemo si v dolžnost povedati, da je naš član g. Fr. Čuden, prosil klubov odbor, če sme za one člane, kateri so kupili pri njem kolesa, darovati 3 darila klubu s tem namenom, da tá priredi krajšo dirko ter se razdele prvim trem zmagovalcem napominjana darila. Odbor je vzel celo zadevo v svojo oskrbo ter je razpisal dirko, povdarjaje že a priori, da ima ista popolnoma interni pomen, kar je menda g. C—I. prezrl čitati v „Sl. Nar.“. Torej tu ni bilo nič taci posebnosti. Gorostasna pa je trditev, da smeta razpisavati in voditi dirke samo oba tukajšnja kluba ali pa obe zvezi. Odkod in od kdaj je to veljavno g. C—I.? Nadalje se čita, da je bil tačas neki privatnik, ki je uprizoril dirko, ne da bi se bil obrnil pri tem na jedno obstoječih društev, kar je po gorenjem pojasnilu povsem neresnično. Čemu torej, g. C—I., po nepotrebnem dražiti naš klub, ki si je priboril s svojimi dirkami že toliko lepih, obse priznanih uspehov in ki goji biciklistični šport vedno s pravega stališča. Mi se ne bomo pričakali s poročevalcem „Laibacherice“, gosp. C—I., ker vidimo iz njegovih poročil, da so ista navadno precej zmedena, prosili bi samo uredništvo uradnega lista, da vsprejema v svoje predale o našem klubu samo ona poročila, ki so pisana raz športno stališče ter so dostojna. Ako pa misli „Laibacherica“, da ne sme tako pisati o nas, tedaj pa naj izvoli naš klub popolnoma v miru pustiti, ker se z načinom poročanja gosp. C—I. goji samo nepotrebno izzivanje, zoper katero se mi prav odločno zavarujemo.

— („Slavčeva“ velika ljudska veselica.) Ker se je ta veselica prelozila na nedeljo 14. t. m., je imel pomnoženi odbor še nekoliko časa ter

je že itak bogati vsopred pomnožil še z nekaterimi novimi točkami, posebno se trudi odsek za ljudske igre in odsek za olepšavo vrta, kateri bode s zelenjem in eksotičnimi cveticami okrašen. Kakor smo že zadnjič poročali nastopijo č. dame v narodnih nošah, kot posebno pa je omenjati „male“ 5 let stare domorodkinje, katera pri tej priliki privikrat narodu v korist nastopi. Dal Bog lepo vreme in mnogobrojno vdeležbe.

— (Izlet) Nadučitelj iz Gorjan pri Bledu g. Jos. Žirovnik pripeljal je danes 22 učencev in učenk v Ljubljano, da si ogledajo mesto, nasledke potresa, muzej in druge znamenitosti. Lansko leto prišli so z enakim namenom učenci iz Št. Vida. Tem načinom širi se obzorje naši mladeži in zato priporočamo drugim učiteljem take izlete v posnemanje.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenški izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 31. maja do 6. junija kaže, da je bilo novorojencev 20 (=32.76‰), mrtvorojenca 2, umrlih 17 (=27.56‰), mej njimi so umrli za vratico 1, za jetiko 2, za vnetjem sopilnih organov 1, za različnimi boleznimi 13. Mej njimi je bil iz zavodov 1 (=5.8‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli in sicer: za škrlatino 7, za vratico 5, za rubečico 2 osebi.

— (Volilni shod v Novem mestu.) Deželni poslanec g. dr. Ivan Tavčar je na prihodnjo nedeljo dne 14. junija sklical v Novem mestu volilni shod, na katerem bode poročal o svojem delovanju v zadnjem zasedanju dež. zbora. Shod se bo vršil v prostorih narodne čitalnice. Začetek ob 6. uri zvečer.

— (Zdravišče na Bledu) Načelnštvo zdravstvenega društva na Bledu, in sicer gosp. dr. Mošič kot načelnik in gosp. Fran. Tirmaun kot njegov namestnik, poklonilo se je pretečeni teden gospodu ministerskemu predsedniku grofu Badeni ter prosilo vladne pomoči za zdravilišče na divnem našem Bledu. Ob enem izročilo je načelnštvo ministerskemu predsedniku krasen album s podobami Bleda in okolice ter Njega ekscelenco povabilo k otvoritvi zdravilišnega poslopja, ki se bode vršilo najbrže meseca avgusta letos. Ministerski predsednik je vzprejel deputacijo jako ljubezljivo, zanimal se za blejske razmere ter obljubil primerno podporo. Konečno je grof Badeni tudi obljubil, da pride gotovo k otvoritvi zdravilišča na Bled.

— (Mestna hranilnica v Radovljici.) V včerajšnjo številko našega lista urinila se je neljuba pomota. Prične posloovati mestna hranilnica in ne posojilnica. Poslovala bode v hiši g. Sittiga, uradno potjenega geometra, na glavnem trgu nasproti ces. kr. uradov. Glede podrobnosti opozarjamo na današnji inserat.

— (Starinsko preiskovanje Gorenjskega) Gospod J. Pečnik je prehodil te dni Poljansko in Selško dolino s podporo slavnega deželnega odbora. Na hribih mej Železniki in Selcami našel je več ranozgodovinskih bivalšč iz poznjše dobe, ko so že Slovenci onde bivali. Pod vasjo Kalšče je bilo prazgodovinsko gradišče in spodej se nahaja kraj „stare fužine“, kjer se nahaja mnogo žlindre, v kateri je še nekaj železne rude.

— (Porodnica v cestnem jarku) Na železniško postajo Videm pripeljala se je včeraj popoldne ob šestih z vlakom od Zidanega mosta dol mlada žena v spremstvu svojega moža. Namenjena sta bila na dom v Skopice pri Čerkljah. Ko izstopi žena iz vlaka in pride nekoliko korakov od kolodvora po dvorodu, premaga jo najedenkrat popadek in leži je morala v cestni jarek zraven dvoroda ter je povila dete. Nje mož je potem dobil voz, zavil ženo in novorojenčka v svoje suknje in v koce, ter jih odpeljal v Skopice.

— (Umrl) je včeraj zjutraj nagle smrti v 55 letu svoje starosti, vrli učitelj in voditelj gosp. Simon Volc v Lučah pri Ljubnem. Ranjki služboval je kot učitelj v Borovljah na Koroškem, v Žrečah, Dobjem in zadnjič v Lučah na Štajerskem. Zapustil je vdovo in petero otrok. Bodi mu blag spomin!

— (Novi koroški volilni red.) kakor ga je sklenil koroški dež. zbor v svojem zadnjem zasedanju ni zadobil cesarjeve sankcije. Nič škode!

— (Povodenj) Iz Gradiške se poroča, da je vsled silnega deževja v noči od torka na sredo reka Verša pod vasjo Kapriva predela nasip in poplavlila vso okolico. Pet vasi je pod vodo. Škoda je jako velika.

— (Pevska družba „Zarja“ v Rojanu) priredi na dvorišču gospoda Ivana Boleta v nedeljo 14. junija veselico z raznovrstnim vzporedom. Ustopnina za osebo 30 nov., sedeži 10 nov. Začetek ob 6 uri zvečer. Predplačila se bodo radovaljno vsprejemala.

— (Uredništvo „Slov Sveta“) nas prosi, naj naznamo, da se je št. 16. zapoznala radi ne-pričakovanih tiskarskih zavir, ter da ista izide najbrže skupno s 17. št. lista.

— („Liepa naša domovina.“ Včeraj je bilo sto let, kar se je rodil pesnik hrvatske himne „Liepa naša domovina“, Anton Mihanović. „Obzor“ pravi povsem umestno: Kar je Čehom „Kdo dumov māj“, Poljakom „Jeszcze Polska nie zginieła“, Ru-

som „Bože, carja hrani“, Italijanom „S'apron le tombe, risorgon i morti“, Francozom „Allons enfants de la patrie“ in Nemcem „Die Wacht am Rhein“ to je Hrvatom Mihanovičeva pesem „Liepa naša domovina“.

* (Podjeten starček.) Znani antropolog in ravnatelj berlinskega narodopisnega muzeja grof Bastian, 70 let star mož, je odpotoval v Azijo in namerava čez Tonking kreniti v srednjo Kitajsko, koder prebiva rod Mlates. Ta kitajski rod je silno divji. Kar je doslej odpotovalo misijonarjev in učenjakov ali trgovcev k temu rodu — se nobeden ni vrnil živ. Sedaj pa se loti 70leten starček takega tuda polnega in nevarnega potovanja.

* (Ujet nevaren tat.) Dunajska policija pri-jela je nekega elegantnega „gospoda“, ki se zove Franc Amtman. Ta mož je brčkone glava mejna-rodne družbe tatov, kakršna je bila n. pr. „slavna“ zveza Papakoste in tovarišev. Policija sodi, da je Amtman poslednji čas alomil v razne trgovine in pokradel, kar mu je prišlo vrednostnega v roko. V njegovem stanovanju našla je policija raznega orodja, kakršno služi tatovom, kakor vetriha, svedre, ključke, pile, dleta itd. Dva druga „gospoda“, ki sta bila po mnenju policije v zvezi z Amtmanom, pa sta izginila iz Dunaja.

* (Lahak spomenik.) V neki livarni v Milanu so pred kratkim izgotovili spomenik matere božje — doslej najlažji spomenik. Kip je tri metre visok, a tehta samo 1½ kilograma. Ulit je od aluminija.

* (Trpinčenje v srbskih kaznilnicah.) Iz beligradske „Srbske Zastave“ je svet izvedel grozno novico, da se v Srbiji jetniki trpinčijo, kakor za časa inkvizicije, da se jim lomijo roke in noga itd. Mnogi prebivalci požarevskega okraja so to kralju naznanili s posebno ulogo. Tega bi pač nihče ne bil mislil, da vladajo v Srbiji še tako divji barbarski odnošaji.

* (Ženska na vešalah.) V Londonu je bila včeraj obešena grozna ženska, neka Dyar. Ta ženska je jemala iz raznih zavodov in od zasebnikov otroke na rejo, a čim je denar dobila ali se njega preje-manje v obrok zagotovila, je dotično dete vrgla v vodo. Dokazalo se je, da je kakih 50 otrok na ta način umorila.

Darila:

Zahvala. Uredništvo „Slov. Naroda“ nam je izročilo za „učiteljski konvikt v Ljubljani“ 20 kton 80 vinarjev, katere je nabral gosp. Neubauer v Ribnici pri poroki g. učitelja A. Cvvara v Loškem potoku. Za ta blagodušni dar se gg. nabiralci in darovalcem v imenu odbora društva za zgradbo učiteljskega konvikta, naj topleje zahvaljujeta A. Žumer, predsednik; J. Dimnik, blagajnik.

Književnost.

— „Popotnik“ ima v št. 11. naslednje vsebino: Razglas; H. Družovič: Pouk o pravopisju; Keko praznuj slovensko učiteljstvo 50letnico slavnega vladanja Njegovega Velikanstva našega svetlega cesarja Franca Jožefa I.; L. Lavtar: Načrt za računanje na jednorazredni ljudski šoli; Shod štajerskih učiteljev in učiteljic dne 26. maja meseca t. l. v Gradcu; Društveni vestnik; Dpisi in druge vesti.

— V izjasnjenje in uterjenje Trst. Tiskom i nakladjo Dolenčev tiskarne. 1896. Str. 16 Spisal M. A. Lamurski j.

Brzojavke.

Budimpešta 11. junija. V današnji seji je finančni odsek avstrijske delegacije razpravljal o bosenskem proračunu. Kramar je protestoval zoper to, da se je na milenijski razstavi napravil poseben bosenski oddelek in da je predsednik Chlumecky to razstavo oficijelno proslavljal, potem pa je govoril o agrarnih razmerah v Bosni, o narodnem vprašanju in o policijskem gospodarstvu.

Dunaj 11. junija. Poslanec Višnikar ne pojde kot kranjski delegat v Budimpešto. Kranjski poslanci volijo v soboto novega delegata.

Dunaj 11. junija. Ruskega carja prihod na Dunaj se je že oficijelno naznanil za konec meseca avgusta. Natančnejše dispozicije določi cesar, kateri se vrne sem dne 28. t. m.

Dunaj 11. junija. Mestni svet je sklenil v zmislu krščansko-socijalnega programa predlagati, naj se funkcijska doklada županova zniža od 20.000 gld. na 12.000 gld., doklada podžupanov od 6000 na 4000 gld. in doklada mestnih svetnikov od 3000 na 1500 gld.

Berolin 11. junija. Finančni odsek drž. zbora je odklonil vladno zahtevo, naj se za nemško kolonijo Novo-Gvinejo dovoli 180.000 mark.

Iz uradnega lista.

Izvršne ali čestitavne dražbe: Marije Juran posestvo v Grižicah, cenjeno 30 gld., dne 16. junija in 14. julija v Novem mestu.
 Jožefa Čučnika (v Ameriki odsotnega) zemljišče vl. št. 56 v Orehovem dne 16. junija in 17. julija v Kostanjevici.
 Ivanke in Janeza Praznik posestva v Rašicah, cenjena 5615 gld., 1000 gld. in 350 gld., dne 16. junija in 24. julija v Velikih Laščah.
 Janeza Loretiča posestvo v Dragovanji vasi, cenjeno 3560 gld., dne 17. junija in 17. julija v Črnomlju.
 V zapuščino Ivana Stampfela spadajoča polovica posestva v Brigah, cenjena 476 gld., dne 17. junija in 18. julija v Kočevju.
 Janeza Težaka posestvo v Čurlih, cenjeno 1069 gld. (v drugič), dne 18. junija v Metliki.

Meteorologično poročilo.

Junij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
10.	9. zvečer	730.9	13.3	sr. vzhod	skoro jas.	
11.	7. zjutraj	731.4	15.8	sr. jzah.	del. jasno	7.2
	2. popol.	731.4	21.5	p. m. jzah.	pol obl.	

Srednja včerašnja temperatura 15.6°, za 1.6° pod normalom

Dunajska borza

dne 11. junija 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	25	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	25	"
Avstrijska zlata renta	122	"	60	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"	30	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	80	"
Ogerska krona renta 4%	98	"	85	"
Avstro-ogerske bančne delnice	958	"	—	"
Kreditne delnice	353	"	60	"
London vista	120	"	05	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	80	"
20 mark	11	"	75	"
20 frankov	9	"	58	"
Italijanski bankovci	44	"	60	"
C. kr. cekini	5	"	65	"

Dne 10. junija 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	144	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	180	"	80	"
Dunavske srečke 5% po 100 gld.	126	"	25	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	"	—	"
Kreditne srečke po 100 gld.	198	"	25	"
Ljubljanske srečke	22	"	75	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	"	—	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	154	"	25	"
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	482	"	—	"
Papirnati rubelj	1	"	27	"

2468

„Sičara“.

9

Za jedno lečenje (Trinktur) zadostuje 1 zaboj s 36 litri. Cena 33 kron franko od postaje Slavovski-Samac. Naslov: Sičara-uprava, pošta Modrič (Bosna).

„Zagorski Sokol“ naznanja prežalostno vest, da je nočoj o polnoči umrl njega ustanovitelj in prezasluzni starosta, gospod

Matija Medved

previden s svetotajstvi za umirajoče v starosti 61 let.

Pogreb nepozabnega rajnika bode v soboto, dne 13. t. m. ob 9. uri dopoldne.

Bodi mu lahka zemlja slovenska!

Zagorje ob Savi, 11. junija 1896.

Bralno društvo v Zagorji ob Savi naznanja prežalostno vest, da je njega predsednik, gospod

Matija Medved

umrl danes, dne 11. t. m., o polnoči, previden s sv. zakramenti v 61. letu dobe svoje.

Pogreb prerano umrlega bode v soboto, dne 13. junija ob 9. uri dopoldne.

Večen mu spomin! (2530)

V Zagorji ob Savi, 11. junija 1896

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-132)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inmost, Steyr, Linz, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 10 min. osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selthal v Solnograd, Steyr, Linz, Budejovice, Posen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 12. uri 55 min. dopoldne mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri dopoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inmost, Bregence, Curich, Genevo, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Posen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 44 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled. — Vrhu tega ob 5. uri 29 min. dopoldne vsako nedeljo in praznik v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Solnograda, Bregence, Inmosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža. — Ob 8. uri zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. — Ob 11. uri 25 min. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Parisa, Geneve, Curicha, Bregence, Inmosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža. — Ob 2. uri 32 min. dopoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. — Ob 4. uri 55 min. dopoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osebni vlak z Dunaja preko Amstettena, iz Lipske, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovice, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža. — Vrhu tega ob 10. uri 25 min. zvečer vsako nedeljo in praznik iz Lesce-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. dopoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 1. uri 15 min. dopoldne, ob 6. uri 20 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prostori lekarne „Marija Pomagaj“

na Mestnem trgu št. 11

se dajo v najem; pripravi so za vsako trgovino. Več se poizve pri hišni gospodnji v II. nadstropji.

Tužnega srca naznanjave vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretresujočo vest, da se je Bogu vsemogočnemu dopadlo, poklicati k sebi iskreno ljubljeno soproga, oziroma odgojitelja, gospoda

Matijo Medveda

občinskega svetovalca, predsednika krajnemu šolskemu svetu, načelnika posojilnice, starosta „Zagorskega Sokola“ itd. itd.

kateri je danes o polnoči, previden s svetotajstvi za umirajoče v 61. letu dobe svoje izdihnil svojo blago dušo.

Pogreb draga ranjkega bode v soboto, dne 13. t. m., ob 9. uri dopoldne.

Sv. maše zadušnice se bodo darovale v farni cerkvi.

Zagorje ob Savi, dne 11. junija 1896.

(2533)

Marija Medved
soproga.

Amalija Žagar
rejenka.

Vabilo

XIII. redni občni zbor

„Notranjske posejilnice v Postojini“

kateri se bode vršil

dne 13. junija 1896 ob 4. uri dopoldne v združni pisarni.

Dnevni red:

1.) Nagovor ravnatelja. — 2.) Poročilo blagajnika. — 3.) Poročilo nadzorstvenega odbora in dati absolutorij za leto 1895. — 4.) Volitev ravnateljskega odbora in sicer: a) ravnatelja, b) blagajnika, c) kontrolorja in d) dveh namestnikov. e) Volitev treh članov v nadzorstveni odbor. — 5.) Predlogi društvenikov.

K polnoštevilni adeleži vabi častite delžnike najljubšeje

(2488-3)

ravnateljski odbor.

Vsled podiranja hiše v Špitalskih ulicah števil. 6 se prične

(2516-4)

popolna razprodaja

manufakturnega blaga

Fr. Petrič-a.

Prodajalo se bode pod tovarniškimi cenami.

Le kratek čas!

Cement

traverze, železniške šine, vsakovrstno železo za vezi, strešni papir, štorje za obijanje stropov, samokolnice, cinkasto in pocinkano ploščevino, vsakovrstna kovanja za okna in vrata,

sploh vse, kar se pri stavbah potrebuje priporoča po zelo znižanih cenah

Andr. Druškovič

trgovec z železnino

(2173-18)

v Ljubljani, na Glavnem trgu št. 10.